

Ode aan de post november 2025

Lieve jij,

Soms snap ik het leven echt niet. Vorige maand stuurde ik een emotionele brief, omdat mijn vader op het punt stond te overlijden (wat achteraf gezien een paar uur voor die brief is gebeurd) en vandaag ben ik al sinds 6.30 wakker op een zondagochtend, omdat ik zo veel zin heb om dingen te doen bedenken en regelen. Wie ben ik?! Ik vind het niet normaal hoor, zo veel zin in het leven. Klinkt dat verdrietig? Of juist optimistisch? Verwarrend vind ik het wel. Door mijn energie-uitbarstingen heb ik veel duidelijkheid. Ik zet steeds een stapje, waardoor ik weet wat het volgende stapje moet zijn. Met deze manier van werken kom je blijkbaar best ver, wie had dat gedacht (waarschijnlijk best wat mensen, maar ik nog niet hihi). Door alle stappen die ik neem ga ik gelijk weer dromen, daarom is het thema van deze maand: "be delusional". De vertaalmachine zegt dat "delusional" in het nederlands "misleidend" betekent, maar dat bedoel ik natuurlijk niet. Met "delusional" bedoel ik dat je zo groot moet (mag) dromen dat anderen denken: die isb niet goed. Het idee van een droom is dat het groot mag zijn zodat je er naar toe kan werken. Echt. Groot.

Mijn "delusional" plan is: mijn studieschuld afbetalen met ode aan de post. Aan de ene kant denk ik : dat kan toch niet? Aanv de andere kant denk ik: waarom niet? Ik zal helemaal eerlijk zijn: mijn studieschuld is 34.000 euro. Wat een bedrag hé. Ik heb een berekening gemaakt en ik wil het in 4 jaar afbetalen, omdat ik dan ongeveer met vrienden een huis wil kopen. Met 100 abonnees per maand moet het in 4 jaar lukk em. Kijk het is echt veel, dat zie ik ook. Maar het voelt ook niet zó onhaalbaar. Ik zit nu tussen de 8-12 leden per maand, wat betekent dat ik al op 10% zit! Voor de mensen die mij al langer kennen zullen we l denken: wie is deze optimist? Maar dat blijkt best leuk te zijn? Dus dat gaan we deze maand doen. Optimistisch zijn op een manier waarop andere mensen niet eens durven te dromen.

Stel je voor, je bent eerlijk tegen jezelf. Echt eerlijk. Er is iets wat je al heel lang wilt, maar je durft het niet helemaal aan jezelf toe te geven. Soms vliegtb er een vleugje van die wens voorbij, maar je blaast het snel weg. Je negeert het „ inde hoop dat de wens niet bestaat zodat je het niet hoeft te confronteren. Je bent bang om aan je wens toe te geven, want wat als je het probeert en het lukt niet? Wat als je het probeert en het lukt wel? Heb je daar wel eens aan gedacht? De opdracht van deze maand is: schrijf een wens die je hebt op, het maakt niet uit wat het is. Een verre reis, een vakantie, een onderneming beginnen, iets maken, iets zeggen, wat dan ook. Schrijf. Het. Op. Om je te helpen met het opschrijven heb ik een formulier gemaakt om je droom en jouw acties concreter te maken. Natuurlijk is één formulier niet genoeg voor jouw hele droom, maar het is een begin! De inspi- ratie voor dit onderwerp en de kun st kwamen tijdens het lezen van het nieuwe "hoe overleef ik" boek van Francine Oomen. In het boek wordt jonas aangemoed- igd om te gaan schrijven en je merkt dat hij dat stiekem heel graag wilt. Hij durft er alleen niet voor te gaan. Als ik dat over een ander lees vind ik dat zó zonde, maar bij mezelf niet zonde genoeg. Tot nu! En met mijn opti- mistischegevoel wil ik jou ook inspireren. Er is nog zo veel mogelijk, maar dat vergeten we vaak. Daarom (voor nu)voor de laatste keer: be delusional!

Liefs,
Sara